

РЕЦЕНЗИЯ

На дисертация на тема „Технологични подходи за повишаване на добивите и качеството на ценни продукти от катализитичен крекинг“

с автор инж. Ивелина Костова Шишкова

Рецензент проф. дтн Петко Соянов Петков

Представената ми за рецензия дисертация обхваща актуален и важен за нефтопреработването проблем, свързан с получаването на качествени стокови продукти при вторичното преработване на нефта чрез процесите на катализитичния крекинг. Авторката на дисертацията инж. Ивелина Костова Шишкова притежава задълбочени познания в областта на технологията на основния органичен синтез, тъй като последователно се е обучавала по тази специалност от 1989 – 1993 година в техникум по индустриална химия в гр. Бургас и в последствие през периода 1993-1998г е получила и магистърско образование в Университет „проф.д-р Ас.Златаров“ от същия град. От 01.01.2002г. започва работа в ИНН към „Лукойл Нефтохим Бургас“ АД – гр.Бургас като технолог в научна лаборатория по „Нефтопреработване“ и от 01.2004г заема длъжността н.с. III ст. В изследователска лаборатория на дружеството, като съсредоточава работата си в сферата на „катализатори и катализитични процеси в нефтопреработването“. От 2010 г. е ръководител на Изследователска лаборатория като организира и ръководи цялостната изследователска дейност на лабораторията в областта на нефтопреработването.

Обект на изследване в представената ми за рецензия дисертация е съсредоточен в областта на катализитичния крекинг, който през последните години се оформи като един от основните процеси в нефтопреработването. Катализитичният крекинг се определи като основно средство на съвременните рафинерии, чрез което се произвеждат висококачествени компоненти за горива и суровини за нефтохимията. Оптимизиране работата на инсталацията за катализитичен крекинг тип флуид е сложен процес с огромен практически интерес. Намирането на оптимум изисква познаване на закономерностите, които свързват добивите и качеството на продуктите с работните параметри на инсталацията като цяло. В тази връзка дисертантката предлага нови подходи за повишаване на конверсията, добивът и качеството на продуктите от катализитичен крекинг, които правилно формулира в шест основни цели на дисертацията.

Направените литературни проучвания на досегашните научни постижения в областта на катализитичния крекинг са изложени в обем на тридесет стандартни машинопис листа. Правилно обзорът започва с кратко описание на историческите виждания и съвременните теории за химията на катализитичния крекинг. Подробно е разгледан карбоний йнния механизъм, приложен към реакциите на катализитичен крекинг. Проучени са и сведенията за катализитичен крекинг конкретно за вакуумен газъл и използваните катализатори за превръщането на тежката въглеводородна суровина във висококачествени компоненти за моторни горива. Вижда се, че опитът в изследователската и промишлената дейност показва, че правилният баланс между активността на използвания катализатор е сложна функция от типа на суровината, замърсяването с метали и работните

условия на инсталацията. Това е важно при въвеждане на определен катализатор в промишлена експлоатация, а това влияе директно върху икономическите резултати на инсталацията и общата рентабилност на рафинерията. В тази насока са проследени направените до сега проучвания за влиянието свойствата на сировината върху разпределението и качеството на крайните продукти. Разгледани са и сведенията за топлинния баланс на съвременните инсталации за каталитичен крекинг, които по принцип са „енергийно балансиранi“. Проследени са и изследванията за влиянието на технологичните параметри на пилотни и промишлени инсталации върху разпределението на добивите и свойствата на продуктите от каталитичен крекинг тип флуид. В резултат на направеният задълбочен литературен обзор са установени непроучените, но важни и необходими от професионална гледна точка информации по отношение на целта на настоящата дисертация, които са отразени в шест основни направления в заключението. Набелязани са и пет конкретни задачи на предстоящите изследвания.

Експерименталната част обхваща 76 стандартни машинописни страници. Най-напред са описани основните методи на изследване. Показано е, че подготовката на изходната за изследователската работа сировина предварително се обработка по т. нар. Киселинно – адсорбционен метод за да се отстрани базичния азот. По този начин се отстраняват евентуално азотсъдържащи смолисти съединения, които в практиката се проявяват като отрови за използваните катализатори. Лабораторните крекинг-експерименти са проведени в реактор с неподвижен слой катализатор, с автоматичен контрол на получените течни и газови продукти чрез газови хроматографи. Тестът за микроактивност в неподвижен слой катализатор на инсталацията е произведен от фирма Vinci Technologies по проект на Френския институт по нефта.

Експериментите са проведени върху седем вакуумни газьола, получени при дестилацията на различни типове нефт, два вакуумни газьола с висок край на кипене, един вакуумен газьол получен при дестилация на вис-брекинг остатък от инсталация за термичен крекинг на гудрон и един хидроочистен вакуумен газьол, получен като продукт в секция хидроочистване на сировината за каталитичен крекинг. Общо единадесет сировини. Всички сировини са подложени на крекинг върху равновесен крекингов катализатор с дефинирани в дисертацията свойства. Пригодността като сировини на отделните продукти се сравнява по добива им на бензин при крекиране в МАТ инсталацията при различни съотношения катализатор – сировина и постоянно време на контакт между тях от 30 сек. Установи се, че разпределението на продуктите при каталитичния крекинг зависи от произхода и химическата природа на вакуумни газьол, като максималният добив на бензин е в порядъка около 50%. Промяната на края на кипене на вакуумния газьол от Уралски нефт от 540 до 565 С не се отразява отрицателно на добивите и на конверсията. Установена е важна за практиката зависимост, която дава възможност да се прогнозира оптималната конверсия на използваните сировини чрез съдържанието на вододород в молекулите им. Самата конверсия в зависимост от добива на продукти в задоволителна степен колерира в линейна функция. Получените уравнения за предсказване добивите на продуктите като функция от оптималната конверсия са проверени върху два нови обекта като вакуумни газьоли А и Б, които се използват като

сировини за катализитичен крекинг в Европейска рафинерия. От показаните резултати се вижда задоволително съответствие между експериментално установените и предсказани добиви и конверсии. Това дава основание дисертантката да твърди, че със задоволителна точност предсказване на добивите от ККФ може да бъде направено на база плътността, рефракцията и температурата, при която дестилират 50% от вакуумния газъл по ASTM D 2887. Същесвен фактор върху качеството на продуктите от катализитичния крекинг не може да бъде съдържанието на водород или груповия въглеводороден състав на изходните сировини. Направените проучвания с различни сирови, както и промяната на техния групов въглеводороден състав чрез хидрирането им се оказва, че не се отразява чувствително върху октановото число на получения крекинг бензин.

Задълбочени проучвания са направени и върху влиянието химическата природа на газълеви фракции от вторичен произход върху добивите на крекинг продуктите. За целта са използвани четири фракции с високо съдържание на аренови въглеводороди от вторични процеси и една фракция от хидроочистен вакуумен газъл получен вероятно от Уралски нефт. Тези продукти са подложени на катализитичен крекинг в лабораторна MAT инсталация при дефинирани условия върху дефиниран равновесен крекинг катализатор. Потвърдиха се установените вече предположения за наличието на връзка между конверсията на процеса и съдържанието на водород в изходните сировини. Това заключение непосредствено корелира и със съдържанието на аренови въглеводороди в тях. Получените експериментални данни за стойностите на конверсията се различават чувствително от предсказаната корелаци изведена за сировини от първично преработване на нефта. Това предполага, че разпределението на водорода във фракциите от вторични процеси се различава чувствително от това на прякодестилираните газъли. Смятам, че този факт трябваше по задълбочено да бъде научно обяснено в настоящата дисертация. Направени са и изследвания, които доказват, че количеството на арени влияе отрицателно върху активността на катализатора поради склонността им към коксообразуващи отлагания върху активната му повърхност. Данните потвърждават, че вторичните газъли при катализитичен крекинг не се подчиняват на закономерностите, установени при крекинг на пряко дестилатни газъли. Установено е също, че внасянето на тежка пиролизна смола към смеси от хидроочистен вакуумен газъл се отразява негативно върху конверсията. В резултат на проведените експерименти се предлага формула за изчисляване на конверсията като линейна функция. Направеното заключение на стр. 56, че ТПС не възпрепятства конверсията на основната сировина – хидроочистен вакуумен газъл не колерира с данните за този показател отразени в табл. 10.

Проведени са и изследвания за установяване степента на конверсия и добивите на продукти при предварително хидроочистване на тежък вакуумен газъл от Уралски нефт при различна твърдост на процеса. Експериментите са промишлени и лабораторни върху дефиниран равновесен катализатор. Установени са оптималните параметри на процеса при който се получава 98% конверсия на серните и 45% на азотните съединение при ККФ. По

отношение на ареновите въглеводороди конверсията преминава през максимум при 365-375 С, конверсията на полицикличните арени се понижава непрекъснато през целия изследван интервал. В хода на тези проучвания е проверено твърдението на Фишер за връзката между компонентите способни да произвеждат бензини и добивите на крекинг-продуктите при максимален добив на леки дестилати. Установено е, че изменението твърдостта на хидроочистването на сировината не оказва съществено влияние върху съдържанието на бензинови предшественици в нея. От показаните резултати се вижда, че повишаване твърдостта на режима на хидроочистване на сировината за ККФ оказва негативно влияние върху добива на дизелова фракция.

Лабораторните исследования върху каталитичен крекинг на хидроочистен при мек режим вакуум газъл показват, че има трудно установима разлика в реакционната способност на сировината при ниски съотношения катализатор/сировина. Тази разлика става по-забележима при съотношения над 4.

Изследванията в промишлени условия за каталитичен крекинг при преработване на хидроочистен и нехидроочистен при различна твърдост вакуумен газъл показват, че хидроочистването води до нарастване на конверсията, като селективността към производство на бензин е еднаква. Правилно това се обяснява с влиянието на температурата върху селективността на катализатора при производството на този продукт.

Хидроочистеният при твърд режим вакуум газъл е подложен на треиране при дефинирани условия в пилотна инсталация на Арошифт и се установява понижение на полицикличните аренови въглеводороди с 19,2%. Това изменение се отразява положително върху реакционната способност и добива на ценни продукти при каталитичен крекинг на продуктите от процеса на Арошифт. Предполага се, че това е в резултат на намалената дезактивация на катализатора. Получените при това продукти са с по-високи октанови числа. Механизма на протичащите процеси се проследява чрез задълбочено изследване на въглеводородния състав на крекинг-бензина във функция на изменение на конверсията. Подробно са изследвани и добивите на други продукти на каталитичния крекинг и е доказан произхода на ареновите въглеводороди в крекинг-бензините.

Проведени са изследвания за влиянието на азотните съединения в два вакуумни газъла подложени на каталитичен крекинг върху състава на получени бензин. Сировината предварително е третирана с концентрирана сярна киселина, чрез която се извличат базичните азотни съединения. Смятам, че избраният метод за очистване е много активен и освен съединенията, които са искали да отстранят, с киселият гудрон се отделят и много други компоненти съдържащи предимно аренови въглеводороди. В разработката не са показани данни за това третиране, няма и материален баланс на процеса. Избраният метод на сярнокисело и контактно очистване в практиката се използва за деасфалтизиране на нефтени продукти. В такъв случай установеното нарастване на конверсията на очистената сировина би следвало да се отбележи, че се дължи не само на отстраняването на базичните азотни съединения, но и цялата гама от смолно-асфалтови

вещества, част от реакционно способните аренови въглеводороди и кислородсъдържащи и ненаситени съединения в изходната сировина. Направените в тази концесия расъждения относно протичането на каталитичният крекинг вероятно не се дължи само на отстраняването на азотсъдържащите съединения. Направените изводи за повишаване селективността на катализатора при проведената подготовка на сировината е един очакван процес, който се отразява и върху по-високия относителен дял на реакциите на циклизация и по голямата наситеност на алифатните съединения и получаване на съединения с по-висока молекулна маса.

Направените заключения в лабораторни и полупромишлени изследвания, са проверени върху добовите и качествата на крекинг продуктите в промишлени условия с четири катализатора. Резултатите показват, че катализаторите показват различна селективност по бензин, който има и различни качества. Установено е и при всичките катализатора, че се получават продукти с намалено съдържание на алкени при повишаване температурата на изход от лифт-реактора. По отношение на цикличните въглеводороди се установява, че достигат максимум при конверсия 78,3%. Направени са и проучвания за увеличаване на конверсията в промишлени условия чрез увеличаване на температурата на изход от лифт-реактора. Установи се повишаване на октановото число на крекинг-бензина с 0,5 единици при повишение на температурата с 9 С. Това се обяснява с намаляване относителния дял на реакциите на пренос на водород и увеличаване на реакциите на бета – крекинг.

В заключение считам, че направените в края на изследването изводи показват актуалността и задълбочеността на направените изследвания. Показаните приноси акцептират получените резултати в областта за експресна оценка за пригодността на прякодестилатни сировини за каталитичен крекинг. Изведени са зависимости за предсказване на конверсията на вторични фракции с високо съдържание на арени. За първи път е изследвано влиянието на хидроочистването на вакуумен газъл от Уралски нефт върху процесите на каталитичен крекинг и възможностите за повишаване на конверсията чрез прилагане на Арошифт процес. Направени са и проучвания за повишаване ефективността на катализаторите и условията на процеса върху качеството на продуктите от каталитичния крекинг.

Получените резултати са използване за повишаване рентабилността на нефтената рафинерия. Част от резултатите са публикувани под формата на статии в шест специализирани международни списания и шест постерни съобщения на научни форуми и конференции. По публикувания материал са открити четири цитирания от чуждестранни автори. Считам, че отбелязаните неточности не намаляват стойността на представения дисертационен труд. Всичко това ми дава основание да препоръчам на уважаемото Жюри да даде висока оценка на направените научни изследвания и да даде научната степен „доктор“ на Ивелина Костова Шишкова.

Рецензент:
/проф.дтн Петко Ст. Петков/
